

Verslag van de 278ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

Voor tintelende monitoren verzamelden zich 18 leden. Na nog even gewacht te hebben op laatkomers wil de president graag het woord geven aan de heer Muda die de Birthday Toast zal uitspreken, maar die heeft een probleem met de geluidsverbinding. Wij zien hen wel, koortsachtig bezig met het draaien aan piepjes en aanverwanten maar het baat niet. De secretaris belt hem en suggereert dat er wellicht een vogel op de draad zit maar ook, nadat de heer Drenth het dak op is geweest om die te verjagen, blijft het geluid weg. Ten slotte spreekt de heer Muda zijn toast uit middels de telefoonverbinding met de secretaris die zijn telefoon tegen de laptop houdt en wij allen punten scoren voor improvisatie. Muda heeft het over de geboorte van Dickens wiens ouders de avond te voren op de dansvloer nog actief waren. Hij spreekt over John Dickens, een frivole man die door zijn zoon in 'David Copperfield' als Mr. Micawber werd opgevoerd. Muda citeert een bekende ballerina die ooit eens stelde dat men ondanks een trieste jeugd, en die had Charles Dickens, toch een goed bestaan kan opbouwen. Dan komt spreker bij een andere belangrijke datum namelijk 8 september 1916, de dag dat zijn vader Wim Muda werd geboren. Ook hij had, net als Dickens, een trieste jeugd voornamelijk veroorzaakt door een stiefmoeder. Hoewel de grutterswinkel van zijn grootouders dikwijls soelaas bood, waren het toch vooral boeken die voor hem een uitkomst waren. Nadat hij een werk van Dickens in handen kreeg werd het lezen van Dickens zijn grote liefde. En wie herkent dit niet; met of zonder grutterswinkel. Spreker herinnert zich tochten naar Engeland waar zoveel boeken van en over Dickens werden gekocht dat de kofferbak over het asfalt sleepte, iets dat nogal eens argwaan opwekte bij de douane. Op een van hun reizen troffen zij voor het geboortehuis van Dickens een politiemannetje die zei Dickens te haten omdat hij die op school moest lezen. Geen wonder dat alle promoties aan deze man voorbij zijn gegaan dachten vader en zoon stilletjes. De bobby zal niet geweten hebben dat het enige instituut dat er bij Dickens goed vanaf kwam nu juist de politie was. Uiteindelijk is de hele collectie ondergebracht in de Dickens Room in de openbare bibliotheek van Haren. Geopend in 1999 door onze oud-president Jan Lokin. Nog steeds wordt hier ieder jaar rond de geboortedag van Dickens een lezing gehouden. Hierop verzoekt spreker ons om onze glazen te vullen en te toosten op de geboortedag van Dickens.

Waarna de heer Jacobse Leonard een aantal herinneringen ophaalt aan de genoemde Jan Lokin die altijd voor een goede presentatie zorgde. De dames Boschma en Drost en de heren Ferdinandusse en De Groot halen vervolgens herinneringen op aan de bijeenkomsten in De Rusthoek, waar de excentriciteit van het personeel met name tot uiting kwam bij het serveren van het diner en het tijdens de lezingen luidkeels opnemen van de bestellingen en waar de sprekers het met een bierkrat als lessenaar moesten doen. Hierop brengt de heer Muda nog een herinnering van zijn vader naar voren die eens naar een lezing van Bomans ging die door een obstinaat ober op een kistje was gezet en vanaf daar aan de zaal voorspelde dat het in elkaar zou zakken.

Waarna de gesprekken verder gaan over de voormalige secretaris van de Haarlem Branch, Frank Keene en over Cedric Dickens en P.T. Barnem. Hoe wij bij die laatste uitkwamen, geen idee. Hierop besluit de president die bijeenkomst met de waarschuwing de beveiliging van de camera op de monitoren weer te activeren want voor je het weet kijkt er een type als Montague Tigg mee.